

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: Usoz-19/15-9

R E P U B L I K A H R V A T S K A

R J E Š E N J E

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Jasminke Jenjić, predsjednice vijeća, mr.sc. Mirjane Juričić, Blanše Turić, Sanje Štefan i Borisa Markovića, članova vijeća, uz sudjelovanje više sudske savjetnice Tatjane Ilić, zapisničarke, u postupku ocjene zakonitosti općeg akta u povodu prigovora D. M. iz S., na rješenje o plaćanju sudske pristojbe, na sjednici dana 30. lipnja 2015.

r i j e š i o j e

Prigovor se odbija.

Obrazloženje

Rješenjem ovoga Suda Usoz-19/15-4 od 27. ožujka 2015. odbačen je zahtjev podnositelja za ocjenu zakonitosti Odluke o provedbi zaključaka Nacionalnog odbora za borbu protiv nasilja i dodatne hitne mjere HNS-a za sprječavanje nereda na nogometnim utakmicama od 16. listopada 2013., te je naloženo plaćanje sudske pristojbe na prijedlog od 2.000,00 kn i rješenje od 500,00 kn, odnosno ukupno 2.500,00 kn.

Podnositelj je u zakonskom roku podnio prigovor protiv tog rješenja navodeći da se radi o ocjeni zakonitosti tri akta te da je sud radi ekonomičnosti postupka sva tri zahtjeva trebao spojiti u jedan predmet i donijeti zajedničku odluku kojom se zahtjevi odbacuju. Stoga drži da nije dužan platiti navedenu sudsku pristojbu s obzirom da sud nije vodio pojedinačni postupak za svakog od predlagatelja pa je u toliko trebao donijeti jedinstvenu odluku o iznosu sudske pristojbe u ukupnoj visini od 2.500,00 kn, a njemu bi pripadao razmjernan dio na način da se 2.500,00 kn podijeli s brojem predlagatelja.

Također, podnositelj smatra da je po samom Zakonu o sudskim pristojbama oslobođen od plaćanja pristojbi s obzirom na odredbu članka 16. stavka 1. točke 17. koja propisuje da su tužitelji, odnosno predlagatelji u postupcima za zaštitu ustavom zajamčenih ljudskih prava i sloboda protiv konačnih pojedinačnih akata, odnosno za zaštitu zbog nezakonite radnje oslobođeni te obveze. Stoga nalazi da je pogrešno primijenjen Zakon o sudskim pristojbama, te predlaže da Sud ovaj prigovor usvoji i rješenje o sudskoj pristojbi stavi izvan snage.

Prigovor nije osnovan.

Prema odredbi članka 5. stavka 1. Zakona o sudskim pristojbama („Narodne novine" 74/95., 57/96., 137/02., 26/03-pročišćeni tekst, 125/11., 112/12. i 157/13.) pristojbe u upravnom sporu

plaćaju se samo ako sud odbije ili odbaci tužbu.

Odredbom tarifnog broja 29a stavka 4. Tarife sudskih pristojbi koja je sastavni dio naprijed navedenog Zakona, na prijedlog o ocjeni zakonitosti općih akata plaća se pristojba od 2.000,00 kn, a temeljem tarifnog broja 30a stavka 4. u vezi sa stavkom 2. istog članka Tarife, za prvostupanjsku odluku Visokog upravnog suda, ako vrijednost spora nije procjenjiva, plaća se pristojba od 500,00 kn.

S obzirom na navedeno pravilno je podnositelju naloženo plaćanje sudske pristojbe na prijedlog o ocjeni zakonitosti općeg akta, konkretno Odluke o provedbi zaključaka Nacionalnog odbora za borbu protiv nasilja i dodatne hitne mjere HNS-a za sprječavanje nereda na nogometnim utakmicama od 16. listopada 2013., sukladno odredbi članka 5. stavka 1. Zakona o sudskim pristojbama i spomenutog tarifnog broja 29a stavka 4. i tarifnog broja 30a stavka 4. u svezi sa stavkom 2. Tarife sudskih pristojbi.

Suprotno navodima podnositelja da je Sud njegove zahtjeve za ocjenu zakonitosti tri akta spojio, iz rješenja ovoga Suda poslovni broj: Usoz-19/15-2 od 11. veljače 2015., koji je zaprimio 16. veljače 2015., razvidno je da su predmeti po njegovom jedinstveno podnesenom zahtjevu Ustavnom sudu, a koji je Ustavni sud uputio Visokom upravnom sudu kao stvarno nadležnome, razdvojio s obzirom da su osporena tri opća akta, te su se predmeti vodili pod poslovnim brojevima, Usoz-400/13, Usoz-18/15. i Usoz-19/15. Podnositelj je u konkretnom slučaju podnio jedan zahtjev za ocjenu zakonitosti tri akta pa je sud oformio tri spisa jer je za svaki akt formirao posebni spis kako bi se isti mogao uopće uzeti u razmatranje jer se jednim zahtjevom za ocjenu zakonitosti općeg akta može tražiti ocjena samo jednog, a ne više općih akata.

Navedenim rješenjem je podnositelj bio pozvan da dostavi pojedinačnu odluku javnopravnog tijela što je procesna pretpostavka za odlučivanje o ocjeni zakonitosti u smislu odredbe članka 83. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine" 20/10., 143/12. i 152/14.-dalje u tekstu: ZUS) kao i dokaz o pravovremenom podnošenju prijedloga, u roku od 30 dana od dostave pojedinačne odluke. Upravo zbog propuštanja da udovolji zahtjevu suda njegov zahtjev je odbačen jer nije otklonio nedostatke na koje mu je ukazano, a koji sprječavaju rad Suda.

S obzirom da je predmetni postupak započeo podnošenjem prijedloga Ustavnom sudu 23. prosinca 2013., kada je za ocjenu zakonitosti općeg akta bio nadležni Visoki upravni sud temeljem odredbe članka 3. stavka 2. u vezi sa člankom 12. stavkom 3. točkom 2. ZUS-a, Sud je podnositelju zahtjeva odredio plaćanje pristojbe na podneseni zahtjev, a odbacivanjem zahtjeva je nastala pristojbena obveza na podneseni zahtjev i prvostupanjsku odluku Visokog upravnog suda.

Nadalje, Sud, suprotno navodima podnositelja, nije našao osnove za spajanje njegovog predmeta s predmetima drugih podnositelja koji su podnijeli identične zahtjeve jer je, kako je već spomenuto, za podnošenje zahtjeva za ocjenu zakonitosti općeg akta pretpostavka postojanje pojedinačne odluke javnopravnog tijela kojim je odlučeno o zahtjevu podnositelja temeljem tog općeg akta. Budući da spajanje zahtjeva u postupku ocjene zakonitosti općeg akta, odgovarajućom primjenom odredbi Sudskog poslovnika ("Narodne novine" 37/14., 49/14., 8/15. i 35/15.) pretpostavlja da se zasnivaju na istoj činjeničnoj i pravnoj osnovi, proizlazi da bi istom pojedinačnom odlukom javnopravnog tijela trebalo biti odlučeno o zahtjevima svih podnositelja.

Zaključno valja istaknuti da nema osnove za primjenu odredbe članka 16. stavka 1. točke 17. Zakona o sudskim pristojbama koja propisuje oslobođenje od plaćanja sudskih pristojbi po samom zakonu u postupcima za zaštitu ustavom zajamčenih ljudskih prava i sloboda protiv konačnih pojedinačnih akata, odnosno za zaštitu zbog nezakonite radnje, jer se predmetni postupak vodio radi ocjene zakonitosti općeg akta kada podnositelji nisu oslobođeni od plaćanja pristojbe.

Slijedom izloženog Sud je na osnovi odredbe članka 39a stavka 2. Zakona o sudskim pristojbama i članka 67. stavka 3. ZUS-a odbio prigovor podnositelja kao neosnovan.

U Zagrebu 30. lipnja 2015.

Predsjednica vijeća
Jasminka Jenjić, v.r.